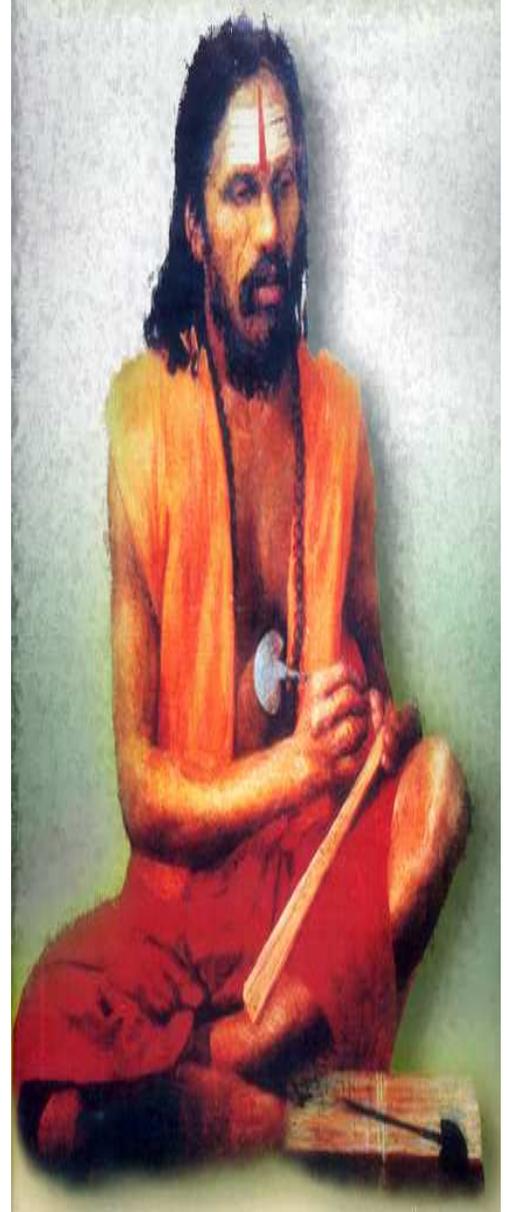

ମାନଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ମହାନତା

ସାରଳା ଦାସ

- କବି ପରିଚୟ : - ସାରଳା ଦାସ ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଜଙ୍ଗରପୁର (ଆଧୁନିକ ଝଙ୍କଡ଼) ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶ ରାଜା ଗଜପତି କପିଳେନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ସମସାମୟିକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତୃଦତ୍ତ ନାମ ଥିଲା ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ପରିଡ଼ା, ସାରଳା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଆରାଧନା କରି କାବ୍ୟ ରଚନା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପାଇଥିବାରୁ ସେ ନିଜକୁ ସାରଳା ଦାସ ରୂପେ ପରିଚୟ କରାଇଛନ୍ତି । ବ୍ୟାସଦେବ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ମହାଭାରତ ଲେଖିବାପରି ସାରଳା ଦାସ ଓଡ଼ିଆରେ ମହାଭାରତ ଲେଖିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ **ଉତ୍କଳବ୍ୟାସ** କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଚନାରେ ଓଞ୍ଜିଶାର ମାଟି, ପାଣି, ପବନ, ପ୍ରକୃତି ଓ ମଣିଷ ଜୀବନର ବାସ୍ତବ ଗାଥା କଳାତ୍ମକ ଭାବରେ ରୂପ ପାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ **ମାଟିର ମହାକବି** କୁହାଯାଏ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପ୍ରଥମେ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାରୁ ସେ **ଶୁଦ୍ରମୁନି** ଓ **ଆଦିକବି** ଭାବରେ ପରିଚିତ । ଚଣ୍ଡି ପୁରାଣ, ବିଚିତ୍ର ରାମାୟଣ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣୀ ବଚନିକା ଇତ୍ୟାଦି ତାଙ୍କର ଅମଲିନ ସାହିତ୍ୟ କୃତି ।

ପାଠ୍ୟ ସୂଚନା

‘ମାନଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ମହାନତା’ କବିତାଂଶଟି ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ରଚିତ ଓଡ଼ିଆ ମହାଭାରତର ‘କାଳଂଶିକା’ ପର୍ବରୁ ଆନୀତ । ଏଥିରେ ମହାମାନୀ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କର ମନର ବ୍ୟାକୁଳତା, ପିତୃ ହୃଦୟର ପରିଚୟ, ବଂଶ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆକୁଳତା, ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଶିଶୁ ପୁତ୍ର ମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଗୁରୁପୁତ୍ର ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର ଓ ପଶ୍ଚାତାପ ଇତ୍ୟାଦି ଚାରିତ୍ରିକ ମହାନତା ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି ।

କୌରବ ଓ ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ବିବାଦ ଶେଷରେ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧର ରୂପ ନେଇଥିଲା । ଏଥିରେ କୌରବ ମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା । ପାଣ୍ଡବ ମାନେ ଧର୍ମ ପଥ ଅନୁସରଣ କରି ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା ହତ୍ୟା କରିବା ଘଟଣାଟି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲା । ପାଣ୍ଡବ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାଙ୍କୁ ଯେତିକି ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାନ୍ତା, ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ତାଙ୍କୁ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ଦେଇଛି । ତାଙ୍କର ପିତୃତ୍ୱ କାନ୍ଦି ଉଠିଛି । ନିଷ୍ଠାପ ଶିଶୁଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥିବାରୁ ସେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କରିଛନ୍ତି । ଶିଶୁ ପୁତ୍ର ମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚଗୋଟି କଟା ମୁଣ୍ଡକୁ କୋଳରେ ଧରି ସେ ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ।

ଦୃବକ୍ଷ ବୋଇଲା ସ୍ଵାମୀ ଶୁଣିମା ଦଣ୍ଡଧାରୀ
ଅଶସ୍ତ୍ରମା ପାଶ୍ଚାତ୍ୟକ ମୁଣ୍ଡଛେଦି ଆଶର ଭାର କରି ।
ନୟନ ଫେଡ଼ି ରାଜା ବାହିଂଲା ମାନଗୋବିନ୍ଦ
ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପ୍ରାୟେ ବୁଝି ମନେଶ ସୀନନ୍ଦ ।
ସାଧୁ ସାଧୁ ଅଶସ୍ତ୍ରମା ବୋଲି ମାନଗୋବିନ୍ଦ ପ୍ରଶଂସି
ତୋତେ ସେନାପତି ନ କରି ଅଗାଧ ସମୋଦ୍ରେ ଗଲି ଭାସି ।
ହରାଇ କରି ପଛେ ଶିଖିଲି ମୁଁ ବୁଝି
ପାଦେଶ ଚାଲିଲି ମୁଁ ଯେତେକ ସଂପ୍ରଧୁ ।

e

Scanned by CamScanner

ଦଣ୍ଡଧାରୀ

- ଶବ୍ଦାର୍ଥ : -
- ଭାର - ବହନ କରି
- ମାନଗୋବିନ୍ଦ - ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ
- ଫେଡ଼ି - ଖୋଲି
- ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ - ପାଶ୍ଚାତ୍ୟମାନଙ୍କ
- ସମୋଦ୍ରେ - ସମୁଦ୍ରେ
- ସଂପ୍ରଧୁ = ସମ୍ପତ୍ତି

କବିତାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା- ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କର
ବିନାଶ କାମନା କରୁଥିବା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କୁ ସାନ ଭାଇ
ଦୁର୍ଦ୍ଦାୟ ଜଣାଇ ଦେଲେ ଯେ, ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା ପାଣ୍ଡବ
ମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ କାଟି ଭାର କରି ଆଣିଛନ୍ତି ।
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଆଶ୍ୱ
ଶୋଲି ସେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ସେନାପତି
କରିନଥିବାରୁ ସେ ଅନୁତାପ କଲେ । ସବୁ ହରାଇ
ସାରିବା ପରେ ନିଜର ଏଭଳି ବୃଦ୍ଧି ଜାତ
ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପାଣ୍ଡବ
ମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ପୁଲ୍ଲିତ କରିଥିଲା ।

- ବ୍ୟାକରଣ –
- ସମାସ – ଦଣ୍ଡଧାରୀ – ଦଣ୍ଡକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି ଯେ –
ଉପପଦ ତତ୍ପୁରୁଷ
- ସାନନ୍ଦ – ଆନନ୍ଦ ସହ ବର୍ତ୍ତମାନ – ସହାର୍ଥ ବହୁବୀହି
- ଅଗାଧ – ନଗାଧ – ନଞ୍ଜ ତତ୍ପୁରୁଷ
- କୃପକ – ନନ୍ଦନ – ନୀ + ଅନ, ବୁଦ୍ଧି – ବୁଧ୍ + ଚି
- ସନ୍ଧି – ନନ୍ଦନ – ନେ + ଅନ
- ସଂପ୍ରଧ – ସମ୍ + ପ୍ରଧ
- ପାଣ୍ଡବକ – ପାଣ୍ଡବ + ଅକ

କାର୍ଯ୍ୟପଠ

- ୧) ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ଲେଖା – ନୟନ, ପାଦ, ରାଜ. ମୁଣ୍ଡ, ସମୁଦ୍ର
- ୨) ବିପରୀତ ଶବ୍ଦ ଲେଖା – ସାଧୁ, ସାନନ୍ଦ, ପ୍ରଶଂସା
- ୩) ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଲେଖା –
  - କ) ସାରଳା ଦାସଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲସ୍ୟାସ କାହିଁକି କୁହାଯାଏ ?
  - ଖ) ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଉଲ୍ଲସରେ କିଏ ଗଜପତି ଥିଲେ ?
  - ଗ) ପଠିତ କବିତାଟି କେଉଁଥିରୁ ସଂଗୃହୀତ ?
  - ଘ) ମାନଗୋବିନ୍ଦ କିଏ ?

ବାଲୁତ କାଳହୁଁ ଯାହାକୁ ପାଇଲଇଁ ସାଖି
ଚିହ୍ନି ନୁଆରିଲି ମୁଁ ତାକୁ ହୋଇଲି ନିରିମାଖି ।
ଅନେକ ଉତସଲ୍ୟ ଦେଖିଣି ଧୂତିରାଷ୍ଟ୍ର
ଛାମୁରେ ନେଇ ପକାଇଲା ପାଞ୍ଚକରି ମୁଣ୍ଡଗୋଟି ।
ବୋଲଇ ଅଶସ୍ତ୍ରମା ଶୁଣ ହୋ ଦ୍ଵିଯୋଧନ
ପିତାର ଶତ୍ରୁ ଯେଟି ଧୂଷ୍ଠ ଯେ ଦୁ୍ୟମନ ।
ଦେଖିଣି ସାନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ଦ୍ଵିଯୋଧନ ରାୟେ
ବୋଇଲେ ବେଗେ ଦଣ୍ଡଛତ୍ର ଧର ତୁ ରାଜାୟେ ।
ଦେଖିଣି ବୋଇଲା ଚିହ୍ନି ଯେ କୁମାର ଦୃଦକ୍ଷ
ପାଶ୍ଚବେ ନୋହୁଛି ଯେ ଦ୍ରୋପତୀ ପାଞ୍ଚବସ ।

Scanned by CamScanner

- ଶବ୍ଦାର୍ଥ : -
- ଚିହ୍ନି ନୁଆରିଲି - ଚିହ୍ନି ନ ପାରିଲି
- ନିରିମାଖି - ଅସହାୟ
- ଉତସଲ୍ୟ - ଉଲ୍ଲାସ
- ଛାମୁରେ - ସମ୍ମୁଖରେ
- ଧୂଷ୍ଠଦୁ୍ୟମନ - ରାଜା ଦୁପଦଙ୍କ ପୁତ୍ର
- ଧୂତିରାଷ୍ଟ୍ର - ଧୂତିରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର
- ରାୟେ - ରାଜା
- ଦଣ୍ଡଛତ୍ର - ଶାସନଭାର

କବିତାର ବାଖ୍ୟା

- ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ପ୍ରଣଂସାରେ ଆତ୍ମହରା ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା ପ୍ରଥମେ ନିଜ ପିତା ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ତଥା ରାଜା ଦୁପଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ଦୌପଦୀଙ୍କ ଭାଇ ଧୃଷ୍ଟଦ୍ୟୁମ୍ନଙ୍କ କଟା ମୁଣ୍ଡକୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲା । ଯା'ଫଳରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଭାରି ଖୁସି ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି କଟାମୁଣ୍ଡ ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କର ନଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୌପଦୀଙ୍କର ପାଞ୍ଚଟି ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଙ୍କର ବୋଲି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଚିହ୍ନି ପାରିଥିଲେ ।

- ବ୍ୟାକରଣ
- ସମାସ – ସାନନ୍ଦ – ଆନନ୍ଦ ସହ ବର୍ତ୍ତମାନ – ସହାର୍ଥ
ବହୁରୀତି
- ଦଣ୍ଡଛତ୍ର – ଦଣ୍ଡ ଓ ଛତ୍ର – ଦ୍ଵୟ ସମାସ
- ପାଞ୍ଚବସୁ – ପାଞ୍ଚଟି ବସୁଙ୍କର ସମାହାର – ଦ୍ଵିଗୁ
ସମାସ
- ତକ୍ଷିତ – ପାଣ୍ଡବ – ପଶୁ + ଅ,
- ଦ୍ରୌପଦୀ – ଦୃପଦ + ଇ
- ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର – ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର + ଇ

କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ର

୧) ଭିନ୍ନାର୍ଥ ବୋଧକ ଶବ୍ଦ ଲେଖ –

ସାଗୁ, ଛାମୁ, ପିତା

୨) ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ଲେଖ – ଶତ୍ରୁ, ପିତା, କୁମାର

୩) ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ –

କ) ଦ୍ରୌପଦୀ କିଏ ?

ଖ) ଧୃଷ୍ଣଦୁମ୍ନ କିଏ ? ସେ କାହାର ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ?

ଗ) ଦୁର୍ଦ୍ଦକ୍ଷ କିଏ ?

ଘ) ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କ ପରିଚୟ କ'ଣ ?

ରଜନୀ ପ୍ରଭାତରେ ଦେଖିଲା ଧୂତିରାଷ୍ଟ୍ର
ପାଞ୍ଚାଳୀ କୁମରଂକର ଶିର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ।
ମୂଛାଗତ ହୋଇଲା ଦେଖି ମାନଗୋବିନ୍ଦ
ହା ହା ଦଇବ ବୋଲି କପୋଳେ କରଧୂନ୍ଦ ।
ଆହୋ ଅଶସ୍ତ୍ରମା ଆଦିହୁଁ ଅଗୁ ନଷ୍ଟ
ତୋହୋର ପ୍ରକୃତି ଜାଣି ମୁଁ ନ ବାନ୍ଧିଲି ମୁକୁଟ ।
ସମର ଶେଷକାଳେ ମୋତେ ଯେ କଲୁ ଯେହା
ବାଲୁତ ବଧ ଦୋଷେ କଲୁ ରେ ପାମର ଦୋରେହା ।
ଅଭିମନ୍ୟୁ ମଲା ଘଟଉକ୍ତ ନାଶଗଲା
ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁମାରହିଁ ପଡ଼ିଲା ବଂଶହିଁ ସରିଲା ।
ଯେହାନ୍ତ ରଖିଲି ମୁଁ ବଂଶରକ୍ଷାର ନିମନ୍ତେ
ଗତ ଆଗତ ବୁଢ଼ିଲା ଯେ ତୋହୋର କୃତେୟ ।
ଭୋ ଦଇବ ସନ୍ତାନ କଳପତରୁଁ ଯେ ବୋଲ ବୋଲି
ଅଶସ୍ତ୍ରମା ପ୍ରସନ୍ନେ ଗତ ଆଗତ ଦୁଇକୁଳ ବୁଢ଼ାଇଲି ।
ତୋହୋର ମୁଖ ପୁଣ ମୁଁ ନ ଚାହିଁ ରେ ଦୋରେହା
ବଂଶ ନିଅଂଶ କଲୁରେ ମୋହୋର ମୁଖ ତୁ ନ ଚାହାଁ ।
ପଞ୍ଚୁଭୂତ ଆତ୍ମା କିମ୍ପେ ଅଛି ହୋ ନିର୍ଲଜ
ଯେ ପଞ୍ଚୁ ପୁଅଂକ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କିମ୍ପେ ନୁହଇ ଦହିଜ ।

ଶବ୍ଦାର୍ଥ

ମୃଚ୍ଛାଗତ – ମୃଚ୍ଛାଯିବା

କପୋଳେ – କପାଳରେ

ପ୍ରକୃତି – ସଭାବ

ପାମର – ପାପୀ

କରଧ୍ୱଜ – କର (ହାତ) ପିଟିବା

ଆଦିହୁଂ – ଆରମ୍ଭରୁ

ଦୋରେହା – ଦ୍ରୋହୀ

ଅଭିମନ୍ୟୁ – ତୃତୀୟ ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପୁତ୍ର

ଘଟକୋଟ – ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଣ୍ଡବ ଭୀମଙ୍କ ପୁତ୍ର

ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର – ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ପୁତ୍ର

କ୍ଷେହାନ୍ତ – ଏମାନଙ୍କୁ

ଗତ – ଅତୀତ

ଆଗତ – ଭବିଷ୍ୟତ

ପଞ୍ଚଭୂତ – କ୍ଷିତ୍, ଅପ୍, ତେଜ, ବ୍ୟୋମ, ମରୁତ

(ପୃଥିବୀ, ଆକାଶ, ବାୟୁ, ଜଳ, ଅଗ୍ନି)

ନିର୍ଲଜ – ଲଜାହୀନ

ଦହିଜ – ପୋଡ଼ିଯିବା

କବିତାର ବାଖ୍ୟା

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ପଞ୍ଚ ପୁତ୍ରଙ୍କ କଟାମୁଣ୍ଡ ଦେଖି ମୁକ୍ତା ଗଲେ । କପାଳରେ କରମାରି ଦଇବକୁ ନିନ୍ଦାକଲେ । ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କୁ ବହୁତ କଟୁ କଥା କହିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲାବେଳକୁ ଶିଶୁ ହତ୍ୟା ଦୋଷରେ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ରୋହୀକଲେ ବୋଲି ଦୁଃଖ କଲେ । ତାଙ୍କ ମନରେ ବ୍ୟାକୁଳତା ଦେଖାଦେଲା । କାରଣ, ଅଭିମନ୍ୟୁ, ଘଟୋତ୍ତର ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ବଂଶନାଶ ହୋଇଥିଲା । ବଂଶ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର ପଞ୍ଚପୁତ୍ର ଥିଲେ ମୂଳ ମାତ୍ର । ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ବଂଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଲୋପ ପାଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ବିରୁତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କର ମୁଖ ଦର୍ଶନ ନ କରିବାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ପଞ୍ଚପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପଞ୍ଚଆତ୍ମା ଶରୀରରେ କିପରି ରହିଛି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

ବ୍ୟାକରଣ

ସମାସ – ରଜନୀ ପ୍ରଭାତ – ରଜନୀ ଓ ପ୍ରଭାତ –
ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ସମାସ

ବଂଶ ରକ୍ଷା – ବଂଶର ରକ୍ଷା – ଷଷ୍ଠୀ ତତ୍ପୁରୁଷ

ଗତ ଆଗତ – ଗତ ଓ ଆଗତ – ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ସମାସ

ନିଅଂଶ – ନାହିଁ ଅଂଶ ଯାହାର – ନିଷେଧାର୍ଥ ବହୁରୂପି

ପଞ୍ଚଭୂତ – ପଞ୍ଚଭୂତର ସମାହାର – ଦ୍ୱିଗୁ ସମାସ

ନିଲ୍ଲଜ – ନାହିଁ ଲଜ ଯାହାର – ନିଷେଧାର୍ଥ ବହୁରୂପି

ସନ୍ଧି – ସନ୍ତାନ – ସମ୍ + ତାନ, ନିଲ୍ଲଜ – ନିଃ + ଲଜ

କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ର

୧) ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ଲେଖା – ଶିର, ସମର, ସନ୍ତାନ

୨) ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ –

(କ) ଘଟୋକ୍ତଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?

(ଖ) ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର କିଏ ?

(ଗ) ପଞ୍ଚଭୂତ କାହାକୁ କୁହନ୍ତି ?

(ଘ) ମାନଗୋବିନ୍ଦ କାହିଁକି ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ?

(ଙ) ଅଭିମନ୍ୟୁ କାହାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ?

ପାଞ୍ଚକରି ମୁଣ୍ଡ ଦିଅ ମୋହୋରି କୋଳାଗ୍ରତେ
କୋଳ କରି ଧରି ମୁଁ ହୋଇବି କିମା ମୁକତେ ।
ଦ୍ଵିଯୋଧନ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଦୃଢ଼ସ୍ଥ ସଦୃଶ
ରାଜା କୋଳେ ଦିଲି ନେଇ ପଞ୍ଚବହୁ ଶିର ।
ପାଞ୍ଚକରି ମୁଣ୍ଡ କୋଳେ ଦେଖିଣ ଧୃତିରାଷ୍ଟ୍ର
ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜିଲା ମୃଧୁନା ଗଲା ଫାଟି ।

ଶିଦ୍ଧାର୍ଥ - ସଦୃଶ - ଶୀଘ୍ର

ଦିଲ୍ଲା - ଦେଲ୍ଲା

ମୃଧୁନା - ମୃଦ୍ଧନା (ମୃଷ୍ଣ)

ବିସର୍ଜିତା - ତ୍ୟାଗ କଲ୍ଲା

ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ଦୁଃଖରେ

ଶ୍ରେୟମାଣ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ସେହି ପଞ୍ଚପୁତ୍ରଙ୍କର କଟା

ମୁଣ୍ଡକୁ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ

ଦେବାକୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶଙ୍କୁ

କହିଲେ । ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ତାହା

କରିବା ପରେ

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ମୃଦ୍ଧନା

ଫାଟିଗଲ୍ଲା ଓ ସେ ପ୍ରାଣ

ତ୍ୟାଗ କଲେ ।

କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍

୧) ଏକ ପଦରେ ପ୍ରକାଶ କର –

ରାବଣଙ୍କ ପୁତ୍ର –

ପବନର ପୁତ୍ର –

ବିନତାଙ୍କ ପୁତ୍ର –

ସୁମିତ୍ରାଙ୍କ ପୁତ୍ର –

କୁନ୍ତୀଙ୍କ ପୁତ୍ର –

୨) ପଠିତ କବିତା ଅବଲମ୍ବନରେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର –

କ) ପାଦେଶ ଚାଲିଲି ମୁଁ ଯେତେକ ..... ।

ଖ) ପାଣ୍ଡବେ ନୋହୁଁ ଯେ ଦ୍ରୋପତୀ ..... ।

ଗ) ଅଭିମନ୍ୟୁ ମଲା ..... ନାଶଗଲା ।

ଘ) ..... ବିସର୍ଜିଲା ମୃଧୁନା ଗଲା ଫାଟି ।

ସମୀକ୍ଷାକ୍ରମ

- ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ ।
- ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ସେନାପତି ନକରି ଥିବାରୁ ଅନୁତାପ କଲେ ।
- ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା କାଟି ଆଣିଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ମୁଣ୍ଡ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର ପଞ୍ଚପୁତ୍ରଙ୍କର ବୋଲି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଚିହ୍ନିପାରିଥିଲେ ।
- ଦ୍ରୌପଦୀ ପୁତ୍ରଙ୍କର କଟାମୁଣ୍ଡ ଦେଖି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମୁକ୍ତାଗଲେ ।
- ଇଂଶନାସ କରିବା ସହିତ ବାଲୁତବଧ ଅପରାଧରେ ତାଙ୍କୁ ପକାଇଥିବାରୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କୁ କରୁକଥା କହିଲେ ।
- ଅତି ଦୁଃଖରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ନିଜ କୋଳରେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି କଟାମୁଣ୍ଡ ଦେଖି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

୧) ୨/୩ଟି ବାକ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ -

କ) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ମାନଗୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ କି ବାଞ୍ଛା ଦେଇଥିଲେ ?

ଖ) ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିହେଲେ କାହିଁକି ?

ଗ) ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାଙ୍କ ଭାର ଦେଖୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ କ'ଣ କହିଲେ ?

ଘ) ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କିପରି ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜନ କଲେ ?

ଙ) ସାରଳା ଦାସଙ୍କୁ ମାଟିର ମହାକବି କାହିଁକି କୁହାଯାଏ ?

ଚ) ପଠିତ କବିତାଟିର ଅନ୍ତଃସର କ'ଣ ?

୨) ସରଳାର୍ଥ ଲେଖ -

କ) ହରାଇ କରି ପଛେ ଶିଖୁଲି ମୁଁ ବୁଢ଼ି,

ପାଦେଶ ଚାଲିଲି ମୁଁ ଯେତେକ ସଂପ୍ରୟ ।

ଖ) ଯେହାନ୍ତ ରଖୁଲି ମୁଁ ବଂଶ ରକ୍ଷାର ନିମନ୍ତେ,

ଗତ ଆଗତ ବୁଢ଼ିଲା ଯେ ତୋହୋର କୃତ୍ୟେ ।

ଗ) ପାଞ୍ଚକରି ମୁଣ୍ଡକୋଳେ ଦେଖୁଣ ଧୃତିରାଷ୍ଟ୍ର,

ପ୍ରାଣ ବିସର୍ଜିଲା ମୃଧୁନା ଗଲା ପାଟି ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଉପସ୍ଥାପନା -

ସଙ୍ଗୀତ ନାୟକ

ଡି.ଏ.ଭି. ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ, ବ୍ରହ୍ମପୁର (ଗଞ୍ଜାମ)